

ENDitorial

του Barikat

Δεν υπάρχει γάμος δίχως κλάματα και κηδεία δίχως γέλια λέει η παροιμία και σήμερα ζούμε τη μισή της αλήθεια: μια κηδεία γεμάτη γέλιο. Καταρρέει η χάρτινη κυριαρχία της συμμορίας Σαμαρά – Βενιζέλου και -τι ειρωνεία- τη χαριστική βολή δίνει ένας κωμικός ηθοποιός.

Ό,τι κι αν σκαρφιστούν, επιδιώκοντας να μας κάνουν να μην πιστεύουμε ούτε στα μάτια ούτε και στα αυτιά μας, αυτές οι μέρες γράφουν το τέλος τους.

Όσο κι αν προσπαθούν να μας τρομοκρατήσουν, να μας κάνουν πάλι να σκεφτούμε με όρους ήττας, αυτές οι μέρες είναι η στιγμή να περάσουμε καλά.

Να απολαύσουμε τα χλωμά τους πρόσωπα το βράδυ των μόλις 162 προθύμων (με το αζημίωτο άραγε;)

Να απολαύσουμε τον σκληρό ιδεολόγο της άκρας δεξιάς, τον υμνητή του κάθε αλήτη, χίτη, ταγματασφαλίτη να καταθέτει σκούζοντας μήνυση κατά του “Μιμάκου”.

Να απολαύσουμε τον Ναπολέοντα του 5% να κάνει τον Κινέζο, επιχειρώντας σαν ποντίκι να πηδήξει από το καράβι που βουλιάζει.

Να απολαύσουμε τη φαρσοκωμωδία τους, να γελάσουμε με τα δελτία των ιπτάμενων αναρχικών που τρίβουν με μανία να φύγει η βρωμιά και τελικά ανοίγουν τρύπα στο αδειανό πουκάμισο.

Γιατί το λάδωμα δεν ξεπλένει ούτε το πλυντήριο, γιατί η χαριστική βολή δόθηκε, γιατί ο ασθενής απέθανε.

Γιατί οι μέρες που ζούμε γράφουν τις σελίδες των αυριανών βιβλίων Ιστορίας, γιατί είμαστε και εμείς κομμάτι αυτής της Ιστορίας, γιατί -και- εμείς τις γράφουμε.

Γιατί δεν είναι προδιαγεγραμμένη η πορεία, γιατί η κυρίαρχη ιδεολογία λέει ψέματα, γιατί η σημερινή κοινωνική πραγματικότητα δεν είναι αιώνια, αλλάζει και μπορεί να αλλάξει προς το καλύτερο.

Γιατί -και- από εμάς εξαρτάται, από το πόσο θα το πιστέψουμε ότι αλλάζει, πόσο θα δώσουμε ψυχή και σώμα για να αλλάξει.

Γιατί αν και έκαναν τα πάντα για να μας πεθάνουν, νεκροί είναι αυτοί, εμείς έχουμε ζωή, αυτή θα πάρουμε στα χέρια μας και θα της δώσουμε αξιοπρέπεια, θα τη χτίσουμε στα θεμέλια της αλληλεγγύης, θα την ταξιδέψουμε με την ελπίδα και θα τη διεκδικήσουμε με πάθος και αγώνα.

Το Barikat φοράει τα καλά του, τα πολύχρωμα, γεμάτα στρας και γκλίτερ ρούχα του και συμμετέχει στο Ρεβεγιόν του τέλους τους. Εκτός από γαλοπούλα, αυτές τις γιορτές καταναλώνει τη συμμορία τους, γλείφει και το τελευταίο κοκκαλάκι. Στο εορταστικό του πρόγραμμα περιλαμβάνονται λεπτές γεύσεις από όσα κάθε μέρα συνθέτουν το μενού της κατάρρευσής τους, με σχόλια, παρεμβάσεις και αρθρογραφία.

Καλά Χριστούγεννα και ευτυχισμένος ο νέος αιώνας.